

A LES EDUCADORES I EDUCADORS...
parla Fernand Deligny

“És una feina de nens, és una feina d'apòstol, una feina d'ajustador o, millor, de planxadora. I són tenaços els plecs en el cos i en la ment d'uns nens sobre els quals ha pesat, amb tota la seva massa inert, una societat d'adults perfectament indiferents”

“A fer punyetes els que volen que infància rimi amb innocència”

“En els grans aldarulls, tu ets la calma somrient. En les grans calmes, tu ets el vent »

“No els ensenyis a serrar si no saps fer anar una serra; no els ensenyis a cantar si t'avorreix cantar; no t'encarreguis d'ensenyar-los a viure si no estimes la vida”

“Un rai ja sabeu com està fet: hi ha uns troncs de fusta lligats entre ells de tal forma que queden bastant solts, de manera que quan els cauen a sobre muntanyes d'aigua, l'aigua passa entre els troncs separats. Altrament dit: nosaltres no retenim les preguntes. La nostra llibertat relativa prové d'aquesta estructura rudimentària (...). Quan plouen els interrogants nosaltres no fem pinya –no ajuntem els troncs– per tal de constituir una plataforma ben concertada. Ben bé al contrari. Del projecte només en retenim allò que ens vincula a ell (...). El vincle ha de quedar bastant solt i que no es deixi anar”

“Qui dirà, i en quin llenguatge, la distància entre dos cossos”

“Dit això, una temptativa no és ni un laboratori ni un divan; és el galimaties, és el miratge. És un nosaltres prematur, la qual cosa no vol dir a priori que sigui precursor”

Una salutació cordial, FD

[Aquest Pressentiment està dedicat a tots/es aquells/es que en aquest moment lluiten per l'educació, dins o fora de les aules]

EL PRESSENTIMENT

N. 27

www.elpressentiment.net

11.10.2013